

Dochtergroepen keuren op 'Veestapel naar je hart'-event

Cherokee van de Peul maakt beste indruk

'Oudgediende' Cherokee van de Peul kreeg met een dikke 8 het hoogste waarderingcijfer van het team specialisten dat Melkvee had samengesteld om de dochtergroepen op het 'Veestapel naar je hart'-event van CRV te beoordelen. De beide Snowman-zonen Browning en Snowfever hadden moeite om de hooggespannen verwachtingen waar te maken.

Fokkerijorganisatie CRV stak met haar kersverse 'Veestapel naar je hart'-event haar nek uit. Immers, een individuele keuring vormde geen onderdeel van het programma, een onderdeel dat vanwege het wedstrijdelement doorgaans mag rekenen op een vaste schare publiek.

Het wedstrijdelement kwam wel in een andere vorm terug, bij de verkiezing van de 'Young herdmanager of the year' en de verkiezing van de 'Beste veestapel van Nederland'. De beide nieuwe onderdelen konden qua belangstelling meeliften op een ander beproefd concept, het

tonen van dochtergroepen. Aangezien de Melkvee-redactie juist dat onderdeel het meest relevant achtte, is besloten de dochtergroepen door een groep liefhebbers te laten beoordelen. Immers, niet alle informatie is in fokwaarden te vangen, die vormen slechts een gemiddelde. Stempelt

De groep bekijkt de dochters van Delta Atlantic, een groep met veel duurzaamheid en wat weinig melkuitdrukking.

een stier ook echt? En komen de fokwaarden wel overeen met het beeld van de dochtergroepen op stand en in de ring?

Alonso uniform

De eerste groep die de ring betrad, was de dochtergroep van Delta Alonso (Atlantic x Shottle), een stier die pas in augustus een index op basis van dochterinformatie krijgt. „Ik vond het een beste groep, met beste uiers, dieren met veel ribwieling en met een gemiddelde openheid. De groep was heel uniform en ze hadden duidelijk de potentie om erin te groeien”, oordeelt Huub Peek uit Almkerk (NB) over de vaarzen. Peek maakt deel uit van het onafhankelijke fokkerijadviesbureau Peek & Van der Kroon. Fokkerijanalist Kees van Velzen uit Lathum (GD) noemt de groep degelijk, met een goede kruisligging. „Maar de achterspenen stonden erg dicht bij elkaar en de speentjes waren ook erg klein, ik denk dat er wel eens een melkstel zal afvallen.”

„Dat denk ik ook”, zegt Hans Leferink uit Tonden (GD). Hij is makelaar-taxateur en lid van de Vereniging Platteland Makelaardij Nederland. Leferink is tevens fokkerijliefhebber en heeft zelf een aantal dek- en fokstieren. Daarnaast is hij al jaren actief betrokken bij de fokkerij op het melkveebedrijf van zijn buurman. „Ik vond verder de benen wat recht op stand, maar dat viel in de ring niet op.” Leferink verwacht ook niet de hoogste productie van deze groep, maar noemt de groep toch goed gezien de beperkte selectieruimte.

Hoge lactatiewaarden

Voormalig Himster-fokker en tegenwoordig onafhankelijk paringsadviseur Auke Landman uit Offingawier (FR) vindt ook dat de Alonso's wat meer melk mochten uitstralen, maar roemt de balans en de degelijkheid. „Koeien die de economische boer graag ziet, weinig aandachtspunten.” Waar enkelen twijfelen aan de productie, wijst Batenburg-fokker Peter Aalberts uit Giethoorn (OV) erop dat de lactatiewaarden van de getoonde dieren wel hoog zijn. „En ik vind het positief als je het er niet aan ziet en ze doen het wel.”

Johan van Ginkel is wat minder enthousiast. „Ik zag een heel goede kopkoe, maar daarna werd het te eenvoudig”, stelt de melkveehouder uit Sellingeren (GR). Van Ginkel zegt geen boodschap te hebben aan genetische vooruitgang op papier en gaat vooral voor een goede bouw van een koe. Naast modernere genetica maakt hij daarom ook rustig gebruik van oude stieren en dat leidde bijvoorbeeld tot de stier Kapitein (Bootmaker x Triple Threat), die recent naar KI De Toekomst ging. Van Velzen noemt het teleurstellend dat CRV

een dochtergroep van een stier toont die nog geen cijfers op basis van dochters heeft. „Ook met het oog op de spreiding had ik dan liever een andere stier gezien.” Volgens Leferink heeft de stier qua bloedvoering niets toe te voegen.

Browning niet sterk genoeg

Na Alonso was het de beurt aan de MRIJ-rasgroep, maar het was niet de intentie van de groep om die te beoordelen. „Het is het beste kruisingsras en de kopkoe was heel goed”, zegt Landman erover. Een veel groter contrast dan met de volgende groep was overigens haast niet te bedenken. De derde groep betrof namelijk de grootramige dochters van Willem's Hoeve R Browning (Snowman x Ramos). „Niet heel overtuigend”, begint Aalberts. „Pure melkkoeien”, oordeelt Landman, „de benen waren goed, de uiers achter ook, maar voor waren ze te los.” Leferink noemt de tweede vaars heel best. „Die sprak mij als enige aan. Voor de rest zag ik veel hoogtemaat, stekende spenen en uiers die niet helemaal in balans waren.” „Dit verwacht je inderdaad niet bij een fokwaarde van 112 voor uiers”, onderschrijft Peek. Van Velzen spreekt van korte, bollige vooruiers en zitbenen die wat ver naar achteren zitten. „Veel melk, maar te weinig duurzaamheid”, oordeelt Aalberts. „Veel wisseling in skeletbouw en inderdaad melkrijk, maar niet sterk genoeg. Het beengebied in de ring was overigens goed en ze waren droog genoeg in de hakken”, aldus Peek. „Ik vond het beeld ook te wisselend. Koeien met weinig voorhand en ribwieling en juist daar ben ik naar op zoek. Het is allemaal van hetzelfde en veel mensen denken dan dat het wel goed zal wezen”, aldus een kritische Van Ginkel. Hij krijgt bijval van Leferink: „Een Porsche-motor met een carrosserie van een Lelijk Eendje.” Landman vindt dat de mannen overdrijven en roemt de productiekraft. Leferink reageert: „Ik denk dat de stier bruikbaar is op wat ronde en kleinere koeien, zoals bijvoorbeeld de Big Winners, anders worden ze te extreem. Op een rubber matje in een ligboxenstal uit de jaren zeventig functioneren dit soort koeien niet.” „Ze vragen inderdaad een goed management”, vindt ook Peek. De groep noemt ook het lage eiwitpercentage dat de stier vererft. „Zeker als het eiwitpercentage nog zou zakken, zal hij maar op weinig bedrijven worden ingezet”, stelt Peek.

Passe minste indruk

Na Browning was het de beurt aan de roodbonte Bruchter Passe (Kylian x Mr. Burns). „Ik vond het niet helemaal meevallen. De uiers waren te los voor de fokwaarden die de stier heeft. Ook hadden ze wat weinig middenhand en capaciteit, wat wel past bij de fokwaarden.

Kees van Velzen

„Atlantic is de beste duurzaamheids-vertegenwoordiger.”

Johan van Ginkel

„Waar ik naar op zoek ben, vond ik het meest bij Cherokee.”

Peter Aalberts

„Veel melk, maar te weinig duurzaamheid bij Browning.”

Auke Landman

„Alonso's zijn koeien die de economische boer graag ziet.”

Huib Peek

„Groep van G-Force minder uniform dan vorig jaar.”

Hans Leferink

„Dochters van Passe waren wat gezwollen in de hak.”

Daarentegen liepen ze wel heel makkelijk en soepel”, oordeelt Peek. „Ik vond de kwaliteit van het beenwerk minder, ik zag wat zwelling in de hak”, aldus Leferink. Peek merkt nog op dat hij de sterke ophangband in combinatie met de achterspenen bij Passe zorgelijker acht dan bij Alonso. Iemand die enthousiaster is over de groep, is Peter Aalberts. „Ik vond de frames redelijk goed.” „De uiers waren erg gemiddeld, de spronggewrichten wat vol en de achterspeenplaatsing te nauw. Het was ▶

Auke Landman is enthousiast over de 'pure melkkoeien' van Browning. „Op een rubber matje in een ligboxstal uit de jaren zeventig functioneren dit soort koeien niet”, reageert Leferink.

duidelijk de groep die de minste indruk maakte”, aldus Van Velzen. „De groep was minder goed dan op de HHH-show”, aldus Landman, die de goede kruisvorm nog opmerkt.

G-Force verrast positief

Naast een MRIJ-rasgroep was er ook een Fleckvieh-rasgroep te zien, maar ook die was door de meesten niet intensief bekeken. „Dieren met veel kracht. De vooruiers waren goed met een mooie beadering, de achteruiers waren smal en niet hoog genoeg”, stelt Landman. Leferink wijst op de uniformiteit. „En als je ze vergelijkt met Browning, denk ik dat je als boer beter af bent met Fleckvieh. Bovendien zijn de lactatiewaarden van de dieren prima.” En net als eerder bij de MRIJ-groep, werden ook de beknopte Fleckvieh-koeien opgevolgd door een extra ontwikkelde Holstein-groep, ditmaal Delta G-Force (Man-O-Man x Jordan). „Ik was positief verrast”, aldus Aalberts. „Ik ook”, valt Leferink bij. „Ze waren erg groot, maar ze hebben zich goed gehouden, ze zijn goed doorontwikkeld”, vindt Aalberts. „Ze zijn meer in balans gekomen, maar toch vind ik ze te groot”, zegt Leferink. „En ze waren smal in de voorhand”, voegt Van Velzen toe. „Maar niet meer storend”, aldus Landman, „al zijn ze

daar vermoedelijk ook sterk op geselecteerd. Verder hadden ze goede uiers, met iets lange spenen. Maar dat vind ik juist positief. En de benen waren super droog en de koeien liepen heel goed.”

Huub Peek is minder enthousiast over hoe de groep zich heeft doorontwikkeld ten opzichte van de CRV Koe-Expo vorig jaar zomer in Den Bosch. „Ze waren toen hoog en smal, maar wel uniform. De uniformiteit was nu minder. De eerste twee koeien waren goed, maar de derde en vierde waren heel anders, een beetje oude wijven. Ik ben niet zo onder de indruk, het zijn geen koeien die blijven.” Van Velzen: „De uiers waren zeer goed en de dieren beschikten over veel melkuitdrukking. Maar ze waren soms al wat volwassen en vroegrijp. Ze worden niet veel beter meer.”

Balansrijke Cherokees

Na G-Force was het de beurt aan de roodbonte Cherokee van de Peul (Fender x Goldwyn). „Ik ben blij verrast, het was een goede groep”, begint Leferink. „Waar ik een beetje naar op zoek ben, vond ik hier het meest”, aldus Van Ginkel, „koeien met lengte, diepte en diepte in de borst. Duidelijk koeien met wat meer balans.” „Ik heb de vaarzen ook gezien en had niet verwacht dat ze er zo zouden ingroeien”, zegt Peek. Volgens

Leferink komt dat bij Fender vandaan. „De Fenders die ik onderweg tegenkom, groeien er goed in.” Landman omschrijft de Cherokees als volgt: „Fraaie, balansrijke koeien met prima beenwerk, uiers van mooie kwaliteit en hoge achteruiers, waarbij de achterspenen nauw staan.” Peek knikt instemmend. „Qua lactatiewaarde komt ie er niet helemaal”, zegt Aalberts. „Ik denk dat hij daarom op veel scherpe Holsteins goed werk kan doen.” Van Velzen vindt dat de koeien er voor hun volwassen leeftijd goed uitzien. Hij roemt ook de kwaliteit van de uiers. „Koeien waar je boer bij blijft, al is zijn productievererving wat laag.” Peek wijst er fijntjes op dat volle broer Camion met zijn lage fokwaarde voor melksnelheid is ingezet als stiervader en Cherokee niet. „Achteraf wellicht niet de juiste keuze.”

Robuuste Atlantics

De dochters van Delta Atlantic (Ramos x O Man) worden bijna net zo positief ontvangen als die van Cherokee. „Het was bijna een heel beste groep”, klinkt het wat cryptisch uit de mond van Aalberts, „de laatste koe paste er niet bij.” „Van deze stier had ik één strakke film verwacht”, onderschrijft Leferink, „met zoveel selectieruimte moet je toch een uniforme groep kunnen zetten.”

Tabel 1. Stieren gerangschikt op basis van het gemiddelde waarderingscijfer van de zes veebeoordelaars.

	Kees van Velzen	Johan van Ginkel	Peter Aalberts	Auke Landman	Huub Peek	Hans Leferink	Gemiddeld
Cherokee van de Peul	7,25	8,50	8,00	8,50	8,50	7,50	8,04
Delta Atlantic	8,00	7,00	8,25	8,75	8,00	6,00	7,67
Delta Alonso	7,00	6,00	7,00	7,00	8,50	6,50	7,00
Delta G-Force	7,50	6,00	7,00	8,25	6,50	6,50	6,96
Willem's Hoeve R Browning	6,50	6,50	6,00	8,00	6,50	5,50	6,50
Bouw Snowfever CD	6,25	6,50	6,50	6,50	7,00	5,00	6,29
Bruchter Passe	5,50	6,00	7,50	6,50	5,50	5,50	6,08

Johan van Ginkel en Huub Peek zijn het met hem eens. Peek: „De groep varieerde flink in ribdiepte en openheid of melktype. Verder waren de vooruiers soms wat kort. Ook waren de benen wat zwaar van bot en dat kun je negatief bestempelen, maar het kan juist ook robuustheid geven aan te tere koeien.“ „Als we duurzaamheid willen zien, is deze groep de beste vertegenwoordiger“, vindt Van Velzen, „wel ontbreekt het zijn dochters wat aan de laatste melkuitdrukking.“ Auke Landman omschrijft de Atlantics als sterke, degelijke koeien, die tegen een stootje kunnen. „Ze liepen ook recht naar voren en hadden beste achteruiers.“ Peter Aalberts merkt op dat hij liever een dochtergroep van Atlantics volle broer Titanium had gezien.

Benen Snowfevers voos

De laatste groep was van een stier waarvan de verwachtingen van jongs af aan al hooggespannen zijn, Bouw Snowfever CD (Snowman x Goldwyn). „Ze hadden beste uiers, maar met afstand ook de matigste benen van alle groepen. Ze waren vol in de gewrichten“, aldus Van Velzen. „Bij het

lopen zetten ze de voorbenen voor elkaar neer“, aldus Leferink. „Ze hadden een gebrek aan balans, aan breedte dus. Er liep een kruisling bij om het niveau van de benen op te vijzelen“, meent Van Ginkel. „Het waren dezelfde soort dieren als de dochters van G-Force“, vindt Aalberts. De groep is het erover eens dat de Snowfevers uitblinken in uiers en dat het omgekeerde geldt voor de benen. Vergeleken met halfbroer Browning is er onbegrip wat betreft de fokwaarden van de beide stieren voor uiers en benen. Snowfever realiseert voor uiers 113 en Browning 112, terwijl de eerste aanmerkelijk betere uiers geeft. Daarnaast realiseert Snowfever voor benen 109 en Browning 107. „De achterbenen waren op stand steil en niet droog in het spronggewricht. Het beengebreek was wel goed, maar de benenscore van 109 zagen we hier niet“, stelt Landman. „Ik denk eerder aan 99.“ Peek zag ook bij Snowfever veel variatie in type, de stier stempelt wat dat betreft te weinig. „Bijna alle moedersvaders zijn importstieren“, merkt Van Velzen op. „Ze komen dus van de betere bedrijven“, reageert Leferink, „en met die wetenschap

vind ik dat het beter had gemoeten. Ik ben gereserveerd.“

Aandachtspunten

Over het algemeen omschrijft de groep het niveau als goed. Toch hadden ze ook graag dochtergroepen van wat andere stieren gezien, zoals bijvoorbeeld de Bertilzonen. „Ik heb Enigma gemist, een stier met veel voorhand“, zegt Landman. „En waar was Spell?“ reageert Van Velzen. „Delta Lambert was ook interessant geweest“, vindt Aalberts. „De levensduurscore van een stier als Enigma is te gewoon voor wat CRV wil uitdragen“, denkt Peek, die ook de gelegenheid te baat neemt om CRV te bedanken. „Ik wil ze prijzen voor het feit dat ze dochtergroepen laten zien, wat wereldwijd gezien nog steeds uniek is.“ De anderen zijn het met Peek eens, al vindt Landman dat CRV als coöperatie ook best wat kritisch had mogen zijn bij de ringpresentaties van de dochtergroepen. „Ik begrijp dat ze een positief verhaal willen vertellen, maar ze mogen ook best op aandachtspunten wijzen.“ ■

De dochters van Snowfever blonken uit in uiers en stelden teleur op het gebied van beenwerk.

Tabel 2. De fokwaarden (op zwartbontbasis) van de zeven Holstein-stieren waarvan dochters zijn beoordeeld.

Ras	Stiernaam	Vader	M-vader	NVI	kgM	%V	%E	kgV	kgE	Inet	Lvd	Cgt	Vru	F	Htm	T	U	B	Ext	Bc
RHF	Chero kee van de Peul	Fender	Goldwyn	+95	-307	+0,13	+0,20	-2	+6	+18	+301	106	96	105	100	103	106	104	107	8,0
HF	Delta Atlantic	Ramos	O Man	+254	+198	-0,04	+0,17	+5	+22	+99	+518	111	104	106	109	107	105	111	111	7,7
HF	Delta Alonso	Atlantic	Shottle	+201	+98	+0,10	+0,19	+13	+20	+108	+512	102	103	97	103	102	107	108	107	7,0
HF	Delta G-Force	Man-O-Man	Jordan	+250	+1015	+0,14	+0,09	+56	+44	+309	+421	108	102	98	112	100	106	109	107	7,0
HF	Willem's Hoeve R Browning	Snowman	Ramos	+292	+1894	-0,07	-0,21	+73	+44	+361	+405	111	98	108	110	108	112	107	114	6,5
HF	Bouw Snowfever CD	Snowman	Goldwyn	+292	+1431	+0,08	-0,09	+69	+41	+336	+464	109	98	105	105	106	113	109	114	6,3
RHF	Bruchter Passe	Kylian	Mr Burns	+193	+561	+0,05	+0,12	+28	+30	+191	+518	104	98	97	100	96	105	111	107	6,1